

Jiráskův Hronov

Národní přehlídka amatérských divadelních souborů, 47. Jiráskův Hronov

Přednáška o Z. NEJEDLÉM

V úterý dopoledne v 9 hodin se konala ve společenské místnosti Slávie přednáška doc. dr. Jaromíra Dvořáka, CSc. Jaromír Dvořák se ve své přednášce snažil aspoň ve stručnosti nastínit základní etapy vývoje vědeckého myšlení Zd. Nejedlého. Zd. Nejedlému hned od počátků jeho umělecko-historické a umělecko-kritické činnosti bylo vlastní živelné dialektické myšlení, smysl pro chápání historického vývoje v celé jeho komplexnosti. Tento jeho na svou dobu neobvyklý přístup ke skutečnosti s. doc. dr. Dvořák, CSc dokumentoval již počátečními studii z přelomu 19. a 20. stol. o Zd. Fibichovi a A. Jiráskovi. Zde již dochází ke spojení historika a estetika v jedné osobě. Nejedlého dialektické myšlení mu dovoluje podívat se netradičním způsobem na naši národní tradici, uvidět vzájemnou vazbu mezi uměním a společenským vývojem. Ve své studii o Aloisu Jiráskovi Nejedlý poprvé zařadil spisovatelovu tvorbu do celého kontextu našich národních dějin. S. Dvořák si podrobněji všiml Nejedlého názorů na Jiráskovu tvůrčí metodu, na její pokrokovost a uměleckou oprávněnost. Nejedlý zde plně obsahuje Jiráskovu koncepci národního obrození, již se držel při realizaci F. L. Věka a tohoto

{Dokončení na str. 3.}

Dnes odpoledne a večer se návštěvníkům 47. Jiráskova Hronova představí perspektivní divadelní kolektiv z Vysoké Libně, který pro svou inscenační práci zvolil těžký úkol: nastudovat hru českého dramatika Oldřicha Daňka Válka vypukne po přesávce.

Včera navštívil 47. Jiráskův Hronov soudruh Jindřich Řehořek, předseda Východočeského krajského národního výboru, který se zúčastnil odpoledního představení hry Grigorie Gori na Zapomeňte na Hérostrata. V Hronově byl rovněž přivítán předseda ONV v Náchodě soudruh František Polák a další hosté.

Každoročně přijíždějí na Jiráskův Hronov představitelé stranických a státních orgánů, zajímají se o průběh přehlídky, inscenační hodnotu jednotlivých představení. Ani letošní rok není výjimkou.

ROZHOVOR při šálku kávy

105 let je krásný věk nejen v životě lidském, ale i souborovém. Jak si uchovat mládí až do tohoto věku jsm se chtěli dozvědět od vedoucího rakovnického souboru Tyl s. V. Karolda.

„Za tu dlouhou existenci soubor samozřejmě zažil dobré i zlé. V Hronově jsme byli naposled před 13 lety; pak nastal v činnosti útlum nepochope-
ním vedení zřizovatele. V roce 1972 jsme se vzchopili a k oslavám století souboru jsme nastudovali hru Diviš Rubín, primas rakovnický. Inscenace měla velmi dobrý ohlas i reprízovost a zase jsme se „drápkem“ chytli, i když naše situace byla dost kuriózní — neměli jsme dost herců. Začali jsme velice hledat, samozřejmě v první řadě v rodinách našich členů, ale i pomocí plakátů a v současné chvíli jsme soubor, kterému chybí střední generace. Hráli jsme Loupežníky na Chlumu, Strašidýlko Bublufuk, Krále 3333, Čekanky, Výtečníky, Silvestra a další. Režiséři se rekutovali z našich řad — B. Cón, J. Gebhart a Pavel Kubla. Mladé členy našeho souboru jsme začali pravidelně vysílat do Hronova a byli to právě oni, kteří přišli s požadavkem zúčastňovat se soutěží. Režisér Cón přišel s „Jitry“ která se mu velmi líbila a na loňském Hronově požádal s. J. Černíkovou o dramaturgii a s. J. Kettnera o režijní spolupráci. Zkoušky byly ohromná dřina, až jsme měli strach, zda to naše děvčata vydrží, vždyť dvě ještě navíc maturovala. Nu, dopadlo to dobře a na celý podzim, snad až na 2 soboty, máme naplánované zájezdy. A to jsme museli některé nabídky odmítnout. Chci dodat, že jsme souběžně s „Jitry“ v režii J. Kettnera nastudovali Šrámkovo Léto, které jsme letos u příležitosti oslav 100. výročí narození Fr. Šrámka uvedli v Sobotce.

Na podzim chystáme pohádku, o titulu zatím uvažujeme, pro dospělé chceme nastudovat novou hru J. Jílka.

■ **MEZI SETKÁNÍMI** a schůzkami divadelníků objevily všudypřítomné oči naší redakce jedno další: konalo se pracovní zasedání rady čerstvě založeného amatérského divadelního studia, které od září bude působit při Klubu pracujících v Trutnově. Kromě mladých amatérských divadelníků trutnovského okresu budou mít možnost zúčastnit se jeho činnosti i absolventi herecké třídy LKVČK a ověřit si — opět pod hlavním metodickým vedením doc. dr. Jana Císaře CSc. — metody práce, k nimž byli po celé dva roky vedeni. — g —

GRIGORIJ GORIN:

Zapomeňte na Hérostrata

Gorinova hra Zapomeňte na Hérostrata zaujala profesionální i amatérské divadelníky u nás natolik, že se během několika měsíců doslova rozletěla po mnoha jevištích. Inscenace pražského souboru Máj má ovšem tu zvláštnost, že se nespokojila s pouhou realizací Gorinova textu, ale závažný a hluboký myšlenkový obsah hry, to jest důslednou konfrontaci několik tisíc let starého příběhu se současností, se pokusila vyjádřit dramaturgickou úpravou danými rozdílnými prostředky. U původního Gorinova textu je konfrontace umožňována do příběhu vkomponovanou postavou současníka, který se stává prostředníkem mezi postavami příběhu a dnešním člověkem, je muž pomáhá dobrat se přapříčiny toho, co během staletí nabvlo oblundných rozměrů a připomíná lidskou zodpovědnost na dějinném vývoji. Dramatizátor a režisér J. Beneš se pokusil dojít k cíli odlišnou cestou. Výrazným zásahem do Gorinova textu se snažil jeho dalším zdívalněním o rovnocenné zastoupení dvou základních rovin: jednak daného příběhu a jednak pohledu herců na tento příběh a zobrazované postavy a vztahy. Snažil se využít ve velké míře principů divadla brechtovského typu a zprostředkovat tak co nejsilnější myšlenkovou aktivitu, kritický přístup a ideový dopad na diváka. Text Gorinova současníka rozdělil mezi herce, kteří nás s příběhem seznamují (hrají nám ho) a pro zesílení gorinovské roviny jim místy připsal text další. Ztvárnění postav současníka Gorinovy hry se stává většinou klíčovým problémem inscenací Hérostrata. Proto je třeba tento pokus J. Beneše o novou jevištní odpověď na tuto nelehkou otázku vysoce ocenit, a to i přes skutečnost, že jeho zřejmé úmysly zůstaly v některých směrech pouze naznačeny. V úpravě se tak stalo především v připsaných pasážích, které svojí formou vždy neodpovídají kvalitám a rovině původního textu. Ale k základnímu problému se dostáváme při scénické realizaci Benešovy textové úpravy: vyrůstá z různorodých hereckých stylů, z neadekvátně k dané koncepci volených výrazových prostředků, které — v různé intenzitě — odpovídají pouze rovině příběhu a potlačují rovinu brechtovského pohledu na zobrazený příběh. Výsledkem pak je celek, který je sice působivý a zaujme diváka jak prvotní volbou dramaturgicko-režijní koncepce, tak i upřímným zájmem o sdělení a výklad kontextů hry, ale nerovnocennost jevištního ztvárnění obou stejně podstatných a důležitých rovin zapříčiňuje, že se inscenaci bezvýtku nepodařilo vyjádřit to, co původní text poskytuje. — aga —

Protože rakovnické představení hry B. Vasiljeva ... a jitra jsou zde tichá hronovské diváky zaujalo, rozhodli jsme se požádat o rozhovor dramaturgickou Vasiljevovu novelu J. Černíkovou, abychom se blíže dozvěděli o její práci na přípravě této inscenace. Na otázku, co ji přivedlo ke zpracování Vasiljevova textu a jaké záměry ve své dramaturgické sledovala, odpovídala:

„Základní podnět vyšel přímo z rakovnického souboru. Na loňském Jiráskově Hronově za mnou přišel režisér souboru, dnes již zesnulý Sláva Cón, s

PROBLÉM: DRAMATIZACE

nápadem Vasiljevovu novelu jevištně realizovat. Ale dosa-
vatní existující dramaturgie —
Horáčkova a Ljubimovova to-
mu souboru nevyhovovaly. Ho-
ráčkova dramaturgie před-
pokládala složitou jevištní ma-
šinérii a velký počet herců. Ra-
kovnický soubor měl kromě
schopného představitele Vasko-
va šest sympatických a šikov-
ných mladých dívek; pro ně
chtěl Sláva Cón tuto dramati-
zaci připravit tak, aby obsah-
vala co nejmenší počet osob
a byla jednoduchá pro scénic-
ké řešení. Dohodli jsme se, že
to zkusíme. Pak už jsme se do-
mlouvali společně s hercem Di-
vadla J. Wolkra v Praze J. Ket-
tnerem, který se ujal režie, jak
by to asi mělo vypadat.

Úkol to nebyl snadný. Téměř
všechny dívky, s nimiž jsme po-
četili, jsou začátečnice. Jediný
možným přístupem bylo
poto udělat takové dramatické
zpracování textu, aby nemusely
vytvářet herecké postavy, ale
aby obsazení jejich vnějším ty-
pem odpovídalo tomu, co chce
sdělit Vasiljev, a současně pak
aby pro ně v jednání byly ta-
kové opěrné body, které by jim
jejich existenci na scéně usnad-
nily. Z tohoto důvodu jevištní
příběh začíná až okamžikem,
kdy dívky vstupují do akce;
tehdy, kdy Rita přináší zprávu,
že v lese uviděla Němce.

Druhý základní problém sou-
visel s tím, jakým způsobem
převést do divadelní podoby li-
terární předlohu, která má po-
chopitelně jiné možnosti než
divadelní text. Chtěla jsem zvo-
lit takový způsob přepisu, aby
se pokud možno to, co je u Va-
siljeva po myšlenkové stránce
nejcennější, z jevištního přepisu
neztratilo nebo nedostalo jinou
podobu. Proto jsem v dramati-
zaci použila vypravěče, který
vlastně zastupuje autora a kte-
rý by měl umožnit, aby došlo
ke konfrontaci toho, co říkájí
postavy s tím, co o postavách
říká autor. Neboť Vasiljevův
příběh není historickou hrou
o válečných událostech; jeho
(Dokončení na str. 3)

(Dokončení ze str. 2)

základní problém má obecnou platnost. Válečné události jej pouze zvýrazňují a ukazují v mezní situaci.

Na základě těchto úvah vznikl jevištní přepis, který byl tedy postaven na možnostech souboru, to jest na jednom velkém hereckém úkolu (Vaskov), který celé představení táhne a smeluje a na řetězu hereckých etud dívek, které mají ve většině případů kolektivní charakter. Úkolem vypravěče pak je, aby se zkušeností a očima současníka roku 1977 vyprávěl o událostech v minulosti a o postavách, které se těchto událostí účastnily.

(Dokončení ze str. 1)

svého stanoviska se již nikdy nevzdal, ani poté co pevně vstoupil na půdu historického materialismu po VRSR. Tak zapojuje Jiráskovo dílo do celko-

Přednáška o Z. NEJEDLÉM

vého procesu dějin naší národní kultury, který podle něj musí vyústit v boj o socialistické umění.

S. Dvořák se dále zabýval Nejdlého vztahem k Šaldovi. Šalda jako i někteří jiní představitelé naší kultury ve 20. letech upozorňoval na určitou jednostrannost Nejdlého hodnocení Jiráskova realismu.

Bylo by samozřejmě mnoho co diskutovat o hloubce Jiráskova realismu, ale to hlavní — jak zdůraznil i v závěru své přednášky doc. Dvořák — nesporné, je Jiráskova charakteristika jako umělce, jenž svým dílem přispěl nemalou měrou do pokladnice národní kultury.

— im —

Klub mladých divadelníků

Klub mladých divadelníků, pořádaný v rámci 47. JH, se čile hlásí k živou. A nám hlásí Antonín Bašta, herec a režisér Malého divadla v Českých Budějovicích, vedoucí lektor klubu, který spolupracuje s lektory s. Soňou Pavelkovou, učitelkou LŠU z Ostrova n. Ohří, s. Jarmilou Krásovou, sólistkou opery Státního divadla Zl. Nejedlého v Ústí n. L. a učitelkou zpěvu a hlasové výchovy a s. Františkem Laurinem, pedagogem DAMU a režisérem RDZN v Praze, toto:

Necelá čtyřicítka chlapců a děvčat z celé republiky přijela do Hronova a odtud do Velkého Dřevíče, aby vytvořili kolektiv, který v přehlídce letošního JH hledá poučení, divadelní inspiraci a podněty k tvůrčí práci. Přijeli začátečníci, objevili se i zkušenější, přivítali jsme dívky a spočítali chlapce (bylo jich méně). Všichni mají jednu vlastnost, jsou zvědaví, kladou otázky, chtějí vědět. Cílem zájmu je divadlo a to je okolnost, která je spojuje i s lektory.

Týdenní program je připraven tak, aby v něm našli odpovědi i poznání, že divadlo je radost, zábava v dobrém slova smyslu, ale především odpovědná, důsledná a neúnavná práce. Práce namáhavá jako každá jiná. Na jedné straně nemůžeme očekávat, že se za týden podaří „vyřadit“ skupinu hotových herců a hereček, ale jsme přesvědčeni, že se do souboru vrátí všichni s jistými základy, které mohou při zachování pracovních návyků a ochotě k dalšímu vzdělávání přinést v blízké budoucnosti chutné ovoce. Dopolední cvičení, výklady, kolektivní návštěva odpoledních představení mají pravidelnou odezvu ve večerních neformálních besedách, v nichž se všichni bez ostychu a trémy pokoušejí formulovat své dojmy, pocity, ale i hledat společenský smysl divadla v širších souvislostech.

Až do dnešního dne můžeme potvrdit vysokou aktivitu všech účastníků Klubu, jejíž zárodky jsou pravděpodobně v neformálnosti celé akce. Těžko lze posoudit důvody pro které se rok od roku hlásí stále větší počet zájemců o práci Klubu mladých divadelníků. Lze však nad touto skutečností vyslovit radost, stejně jako potěšení nad tím, že ti, kteří už v Klubu někdy byli, se znovu vrací, dožadují se účasti a protože to z provozních i jiných důvodů není možné, staví si své stany v blízkosti Klubu a letošní počet by pravděpodobně stál za to, otevřít druhý ročník.

Grigorij Gorin: Zapomeňte na Hérostrata — inscenaci uvedl včera soubor ÚKDŽ Máj z Prahy

OLDŘICH DANĚK

Dramatik a spisovatel Oldřich Daněk patří k těm současným autorům, kteří se svým dílem již dlouhou dobu uchovávají v povědomí čtenářů i diváků. Ne všichni však vědí, že vystudoval herectví a režii na divadelní fakultě pražské DAMU, kde v roce 1950 absolvoval svým dramatickým debutem „Večerní fronta“ a že se jeho prvním angažmá stalo Krajské oblastní divadlo v Hradci Králové, kde několik sezón vykonával funkci režiséra. Zde také byly v Československé premiéře uvedeny první z jeho her. Ve svých dramatech, právě tak jako v řadě filmových scénářů, které vytvořil, od počátku jeho tvorby je centrem Daňkova zájmu neustále obměňované a znovu přehodnocované téma mravní odpovědnosti ve vztahu jednotlivce k společnosti a kritický pohled na disharmonie individuálního a společenského aspektu. Daňkovy hry, vyvíjející se od počáteční schematizující popisnosti k plastičtějšímu zobrazení skutečnosti, se vyznačují bezprostřední sdělností dialogu, četnými bystrými postřehy a charakteristikami při trvalém tvůrčím hledání nových vyjadřovacích prostředků. Z jeho dramatické tvorby vyrůstá pak tvorba prozaická: historické romány, v nichž je na základě dramatických situací obsažena široká škála nejrozmanitějších figur a figurek a nejrůznějších variací jejich vzájemných vztahů: láska, nenávisť, vášeň, touha po bohatství a moci, lehkomyšlnost i opravdovost — zkrátka všechno to nejživější a pravdivé, co dává všem jeho dílům (prozaickým i dramatickým) obecně platné etické vyznění.

— ag —

PŘEŽIJE ROK 2000?

Toho dne jsem se jako obvykle opět probudil poněkud později. Byl krásný slunný letní den. Na nárožích visely jubilejní plakáty k 70. Jiráskovu Hronovu a výkladní skříně zářily slavnostní výzdobou. Hronovské náměstí, po léta pietně udržované v původním stavu jako památková rezervace, bylo zalito jiskřivými paprsky slunce.

Zařadil jsem se do zástupu který se ubíral do Slávie na tradiční setkání středočeských ochotníků. Podobné zástupy mřely do jiných kaváren. Vše bylo zřejmě dobře organizováno.

Velký sál Slávie, rovněž pietně dochovaný v původním stavu, byl již přeplněn. Poznával jsem zde známé tváře herců z popředních divadel i z televizní obrazovky. U čestných stolů seděli národní a zasloužilí umělci. Nálada byla vynikající.

V slavnostním projevu byla výrazně zdůrazněna masově rozvinutá profesionální pomoc amatérským souborům a na statistických číslech prokázáno, že po dlouholetém úsilí bylo konečně dosaženo ideálního stavu, kdy neexistuje již prakticky v českých zemích jediný ochotnický soubor, kterého základem by netvořili profesionální umělci.

Shromáždění se rozešlo s uspokojením.

Večer se konalo slavnostní jubilejní představení Jiráskovy Lucerny, které pro tuto příležitost nastudoval nedávno založený vynikající divadelní soubor ZK ROH sdruženého kombinátu ZAB z Měcholup.

Tvůrčí kolektiv našich předních režisérů tu nastudoval ve spolupráci s několika literárně historickými vědci vynikající inscenaci. Také výprava inscenace, svěřená nestoru české scénografie Janu Duškovi, byla vytvořena s velmi citlivým přístupem k ochotnickým inscenacím tradicím ze 70tých let.

Obsazení, v čele s národní umělkyní Naďou Konvalinkovou v roli staré Kláskové, zasloužilým umělcem Jaroslavem Hanzlíkem v roli staršího a Jaroslavem Satoranským nejml. (vnukem kdysi populárního Hamra) v roli mladšího vodníka, Petrem Kostkou ml. v roli mlynáře, Viktorou Preissovou — Štěpánkovou v roli kněžny a Vendulkou Vydrovou v roli Haničky, bylo zárukou špičkového úspěchu.

Představení bylo nádherné, ovace nebraly konce. Je jisté, že amatérská zájmová umělecká činnost dosahuje v současné době nebývalých uměleckých úspěchů.

Toho dne jsem se jako obvykle probudil opět poněkud později. Byl krásný slunný let-

Při sobotním kladení kytic k pomníku Mistra Aloise Jiráska promluvil předseda ÚV SČDO Milan Kyška a vzpomněl ve svém proslovu patrona našich každoročních hronovských divadelních setkání, jeho lásky k českému národu a všem jeho pokrokovým tradicím. Ještě jednou si připomeňme jeho slova:

„Kdo byl Alois Jirasek? Odpověď může znít: středoškolský profesor. Bude to odpověď pravdivá, ale málo výstižná. Ano, Alois Jirasek byl profesorem, ale v tomto jeho působení není hlavní význam, vždyť profesorů byly stovky. Čím se tedy lišil od svých kolegů, čím nad ně vynikal? Byl vlastenecl! Ale i takových bylo mezi tehdejšími učiteli a profesory mnoho. Jirasek však správně pochopil, že služba národu je služba lidu — těm prostým mužům a ženám, kteří s takovou samozřejmostí tvrdošíjně lpěli na českém jazyce a nedali mu upadnout v zapomnění. Na tyto lidové masy se Jirasek obracel především, těm stavěl před oči příklady slavné minulosti i těžkých dob, těm vštěpoval svou tvorbou vědomí, že český ná-

VZTAH K JIRÁSKOVI

rod nezhyne, pokud bude mít dost odvahy k tomu, aby čelil germanizačním snahám vídeňské vlády, cizácké šlechty a zbohatlických fabrikantů, pokud bude vytrvale a obětavě bojovat proti křivdám a bezprávím sociálním. Jiráskova tvorba burcovala, mobilizovala, ukazovala, že jedině pevností, věrností zásadám, čínorodou prací, trvalým úsilím a stálým vzděláváním může český národ dosáhnout bývalého významu, nabyt ztracené svobody.

Český lid čerpal z Jiráskových děl potřebnou sílu, zamiloval si spisovatele, kterému všichni rozuměli, spisovatele, který dával nepokrytě najevo, komu straní — nikdy to nebyli ti, kdo utlačovali, ale vždycky ti prostí, udřeni, ponižováni. Alois Jirasek se stal tribunem toho lidu, který mu věnoval plnou důvěru a lásku. Bylo pak zcela přirozené, že byla se souhlasem přijata myšlenka, aby v rodišti Aloise Jiráska — dramatika, byla založena tradice přehlídek divadla hraného ochotníky. Že to byla myšlenka šťastná, dokazuje těch šestačtyřicet ročníků předchozích a dokáže to nepochybně i ten letošní, sedmačtyřicátý.

Postava a dílo Mistra Aloise Jiráska nejsou ani dnešní generaci prázdnými pojmy. A protože i amatérské divadlo je stále životné, je zcela jistě oprávněně přesvědčení, že se zde u paty Mistrova pomníku budou ještě dlouho scházet ti, kdo ponесou dále myšlenku Jiráskových Hronovů.“

Jaroslav Bařinka: Smrt na hrušce.

JIRÁSKOV HRONOV, zpravodaj národní přehlídky amatérských divadelních souborů — číslo 8. 1977. Redakce: M. Marek, E. Slovákova, A. Časparičová. — Vydává Přípravný výbor 47. Jiráskova Hronova. — Vytiskly Východočeské tiskárny, provoz 13 Hronov 10. srpna 1977. — Povolení VČKv č. 1. 223 kult. 77 a. Cena 1 — Kčs.

PŘEŽIJE ROK 2000?

(Dokončení)

ní den. Na nárožích visely plakáty k 47. Jiráskovu Hronovu. Vyšel jsem do sluncem prozářených hronovských ulic s pocitem, že o budoucnost ochotnického divadla se netřeba obávat. — zpa —

VČERA

■ ÚTERÝ 9. 8.

V 9 hodin zasedala v Klubu Jiráskova divadla kulturní komise ONV společně s komisí IV KPO OOR Náchod, pro účastníky klubů byla uspořádána v 9 hodin ve Slávii přednáška doc. dr. J. Dvořáka „Zd. Nejedlý a vztah k dílu Aloise Jiráska“, pokračovala scénografická škola SČDO. Soubor LŠU - PKO z Gottwaldova měl ve 14 hodin v malém sále divadla rozlučku. V 16.30 a v 19.30 uvedl pražský soubor Máj Gorinovu hru Zapomeňte na Hérostrata, odpoledne se konala módní přehlídka LVD Druka z Hradce Králové.

DNES

■ STŘEDA 10. 8.

V 9 hodin se koná v klubovně kavárny na náměstí zasedání kulturní komise Vč KNV, od 9 hodin pracují diskusní kluby ve škole na náměstí, klub pro scénografy se tentokrát přesouvá do učňovské školy do místnosti poroty. Scénografická škola SČDO má závěrečnou lekci od 12 hodin v ZK MAJ Slávie, ve 12 hodin se rozloučíme v malém sále Jiráskova divadla se souborem Máj ÚKDŽ Praha, ve 14 hodin se ve Staropadolské hospodě setkají Pražané. Schůze přípravného výboru národní přehlídky vesnicových a zemědělských divadelních souborů se koná ve 13 hodin v Klubu Jiráskova divadla. V 16.30 a v 19.30 uvede DM Vysoká Libeň při JZD Mělnické Vtelno Daňkovu hru Válka vypukne po přestávce. V 16.30 hodin koncertuje v Jiráskových sadech velký dechový orchestr ZK MAJ Hronov, v 18.30 hod. uvítáme na schodišti Jiráskova divadla divadelní soubor Hanácká scéna OB Kojetín, ve 20.30 v sadech pokračuje promítání filmem Jan Roháč z Dubé, ve 21 hod. je ve Slávii společenský večer. Ve 22 hod. zasedne k jednání porota.

ZÍTRA

■ ČTVRTEK 11. 8.

V 8 hodin se sejdou výletníci před Jiráskovým divadlem, v 9 hodin bude ve Staropadolské hospodě setkání Severočechů, ve 12 hodin bude v malém sále divadla rozloučení se členy Divadla mladých při JZD Mělnické Vtelno, v 16.30 a v 19.30 Hanácká scéna z Kojetína uvede v Jiráskově divadle Jílkova Silvestra.